

af det, der laa til Grund for Fordelingen, nemlig Medlemstallet, men ikke Medlemsbidraget, Virksomhedsplanen og hvad Foreningen selv bidrager, men selv naar vi se paa alle disse fire Sider, saa forekommer det mig, at der ingen som helst Grund er til at stille sjællandske og bornholmske Husmænd i Skygge. De sjællandske Husmænd have f. Eks., synes jeg, selv ydet meget betydelige Bidrag. De have haft en samlet Indtægt af noget over 7,000 Kr., og deraf har Statens Tilskud udgjort de 2,100 Kr.; deres eget Tilskud bliver saaledes 7,000 Kr., minus disse 2,100 Kr. Jeg synes, at det er et meget pænt Tilskud fra Husmændenes Side, thi vi maa jo huske paa, at det dog er Smaaafolk, og at mange af dem ere fattige Folk, der kunne have haardt ved at udrede de Foreningskontingenter, her paalægges dem, saa ogsaa naar vi se det fra den Side, ere de Ofre, de bringe, saa betydelige, at der er ingen Grund til at gøre Tilskuddet saa lille.

Men jeg indrømmer, at det Beløb, den ærede Minister har til Raadighed, 8,000 Kr., er alt for lille, og naar det ærede Medlem for Rønne (Blem) siger, at Husmændene ikke ønske mere, eller ikke havde andraget om mere, ja, saa passer det jo ikke. Der har her foreligget Andragender, som det er oplyst i Tinget, som ere gaaede ud paa betydelig større Summer i Tilskud. Og naar man ser paa Forhandlingerne paa Husmandsmøderne og læser deres Presse, saa kommer det frem Gang paa Gang, at et Statstilskud af 8,000 Kr. er meget lille. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem fra Rønne, der i høje Toner roser de bornholmske Husmænd som de intelligenteste og mest dygtige Husmænd, vi have her i Landet, at han skulde stille sig paa min Side og paa tale, at de bornholmske Husmænd her ere blevne tilsidesatte, og naar det er saa dygtige Folk derovre, hvad jeg ikke tvivler om, hvorfor skulle de saa sættes til Side for alle andre Husmænd i Landet, hvorfor sukle de have det mindste Tilskud? De have efter Regnskabet, saa vidt jeg kan forstaa, ikke faaet mere end 400 Kr., og der er dog 15 Foreninger, og de tælle 900 Medlemmer, saa det er kun et ganske lille Tilskud, der er givet dem. Jeg synes, han skulde stille sig paa min Side og ligesom jeg ønske, at denne Sag kunde blive taget op til fornyet Overvejelse til 3die Behandling, saaledes at Tilskuddet kom til at staa i et mere passende For-

hold til den Virksomhed, der udøves gennem disse Foreninger.

Saa sagde det ærede Medlem for Rønne, at jeg nærede ingen Kærlighed overfor de danske Fiskere; det kan han ikke vide noget om. Jeg vil sige, at det Tilskud, her er Tale om at give, 1200 Kr. til en Højskole her paa Sjælland, er noget, der er af meget ringe Betydning for de danske Fiskere. Naar vi se, at Skolen i dette Aar ikke har mere end 5 Elever, forrige Aar 8 og næstforrige Aar kun 4; saa siger jeg, saa er jo Besøget paa denne Skole fra Fiskernes Side saare ringe, og naar Staten skal give et Tilskud paa 1200 Kr. til en Skole, der kun omfatter saa ganske faa Elever, saa maa jeg sige, at det synes jeg, der ingen Grund er til. Jeg synes, at, hvor god denne Skole end kan være, er Sagen dog forfejlet. Det er ikke ad den Vej, man kan bringe Oplysning til de danske Fiskere, da Skolen ikke er besøgt af flere end 4—5 Elever. Tilskuddet kan ikke opfattes som Tilskud til Fiskerne, for de faa jo almindelig Understøttelse fra Amt og fra Skoleraad i Lighed med Højskoleeleverne, og dette er ikke andet end et Tilskud til Vallekilde Højskole. Det skal kaldes Tilskud til Fiskerne, men det er et Tilskud til Vallekilde Højskole, og det er derfor, at jeg er betænkelig ved det. Jeg har ikke stillet Forslag om at nægte det i Aar, men jeg har villet henlede Opmærksomheden paa det; jeg mener, man kunde tage denne Sag under Overvejelse, og hvis det viser sig, at denne Fiskerskole ikke kan finde større Tilslutning, maa vi se, om vi ikke ad andre Veje kunne støtte Fiskerne i deres Bestræbelser for at erhverve Kundskab.

Angaaende Spørgsmaalet om Understøttelse til Justitsraad Friis for at kunne sende danske Avlsdyr til Rusland, er der det mærkelige, at det ærede Medlem for Giv (N. C. Jensen) og det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup) vilde gøre mig til Syndebuk for denne Sag. De talte om, at jeg havde ingen Forstand paa det, det var rent forkert af mig at gaa med til at nægte den Bevilling, men det er jo ikke mig alene. Alle Bebrejdelser i denne Sag maa de rette mod Finansudvalget, og jeg synes derfor, de hellere skulde vende sig mod deres egne Partifæller, det er dem — og ogsaa Højre og moderate med —, som ere gaaede med til denne Sag og have ført den igennem, og endelig mod den ærede Landbrugsminister, som ogsaa har tiltraadt Udvalgets Stilling. Alligevel rette de Be-